

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

I després de la menopausa, què?

La història. La Rochelle, França, avui. Aurore, 50 anys, pateix els molestos efectes psicofisiològics de la menopausa, separada amb dues filles, es retroba amb el primer amor, però va camí de quedar-se sola...

Les formes. Contestar la pregunta de si hi ha vida sentimental i sexual enllà de la menopausa, sempre és matèria tabú en cinema. I en la vida social, així com en la farmacèutica. Els fogots de la retirada de la regla, són alguns dels inconvenients col·laterals del fet de ser dona. Doncs bé, la cineasta francesa Blandine Lenoir (1973) posa el focus sobre Aurore, la protagonista, una dona madura que tot d'una es queda sense feina, sense les filles i

sense el seu primerenc amor. Tan lliure com invisible. '50 primaveras' (Aurore) és una comèdia familiar i alhora femenina, feminista amb retranca, això sí, molt francesa i 'tres jolie'. Una comèdia divertidament trista, o tristament divertida. Tant és. Sense pressa i amb un ritme jovial, la Lenoir evita (gairebé) les situacions melodramàtiques amb uns gags visuals que haurien fet les delícies del gran Jacques Tatí: quan l'Aurore pretén, inútilment, sortir per la porta

automàtica de la clínica; quan ella i ell sopen al restaurant enmig un recital operístic que els obliga a comunicar-se per signes del llenguatge corporal! A tot això, la comèdia no s'està de carregar les tintes contra el masclisme laboral, la xenofòbia social i el recurs de posar mà a la nostàlgia contracultural anys 60. Però tot va bé si acaba bé,

no? Parlem-ne. La Blandine Lenoir s'esplaia al llarg d'hora i mitja despullant les mancances o abusos d'una societat patriarcal. Però en el tercer acte no evita caure en el parany del final feliç. Clar que tota comèdia reclama acabar de senyora mare. 'Chapeau' per a l'Agnès Jaoui. I la seva amiga Pascale Arbillot.

El fons. Mentre hi ha libido, hi ha esperança.

La frase. 'Me da miedo envejecer', xiuxiueja l'Aurore. Bajanades. Tota por amaga un desig. Les caigudes lliures són això, lliures.

La imatge. Aurore ballant, sola, al ritme de 'Ain't Got No', himne hippie del musical 'Hair', és a dir, quan només estàs a pèl a pèl.

La recomanació. Comèdia força atractiva per a senyores dames, i senyores cinèfiles, amb càustic sentit de l'humor. I de l'amor.

'50 primaveras'

Directora:
Blandine Lenoir.
Intèrprets:
Agnès Jaoui,
Thibault de Montalembert,
Sara Suco,
Nicolas Chupin,
Samir Guesmi.
França, 2017.
89'. Funatic
Lleida.